

GP 1949-06-22 Marinlottor från hela landet trimmas hårt på Känsö

GMP 1949-04-22 Marinlottor i blåställ bärgar segel på Känsö

GHT 1949-06-22 Koklotta livräddare på nyttig Känsökurs

Marinlottor från hela landet trimmas hårt på Känsö

- Nä, det är för ojämnt - sa förskrämt en enstaka yngling ur sjövärnsskåren och backade ut genom dörren, när det häromkvällen spelades upp till dans på Känsö. Och man undrar inte på det, för där residerar nu ett 90- tal marinlottor, innan Sjövärnsskåren avlöser dem för en månad och det tyckte den unge mannen blev för mycket. För första gången har Känsö i sommar fått .marinlottaskola

Cecilia Lundqvist från Göteborg ger kamraten, som hon skall livrädda den föreskrivna knuffen i magen och idrottslottan, fru Lundvall, kontrollerar effekten.

och sedan den 11 juni och fram till den 28:de bedrivs en intensiv utbildning och träning av de 87 marinlottor från Härnösand i norr till Malmö i söder, som passat på att använda sommarferie eller semester till utbildningen. De flesta är flickor från 16 till 25 år men det är också många äldre med, en

spänstig malmödam är äldst med sina 55 år. Många yrkeskategorier är representerade, de använder semestern eller har fått tjänstledigt från sina civila jobb.

Visst badas, seglas och idrottas det som på en önskesemester på den finfina ön men ingen skall tro, att flickorna kan ligga på latsidan. Tvärtom, de har ett späckat dagsprogram, ty här gäller det allvarliga saker: trimning för väsentliga uppgifter i den händelse dessa kontraktsbundna lottor behöver inkallas av försvaret. Tre olika kurser är i gång, förbindelsetjänst, expeditionstjänst och förplägnadstjänst och en stor del av dagen sitter man regelrätt på skolbänken - och dagen är lång. 6.30 går reveljen och det händer många gånger innan taptot kl. 22 att lottorna av pur trötthet kryper till kojs.

Chef för utbildningen är major R. Engdahl och chefslotta fru Margit Dölling medan fru Astrid Hultcrantz är förläggningsschef. Ett antal marinlotter från Göteborg tjänstgör på skolan samt ett antal instruktörer från KA 4 samt flottan. Redan har man kommit så långt, att de nylärda lottorna själva sköter telefonväxeln på ön om också en kom ut och skalv i knäna efter att chefen beställt ett ilsamtal med Stockholm! - och löjtnant Åsbrink, som sköter trimningen i signaltjänsten har inte ord nog för flickornas aptit på uppgiften och snabba läraktighet. I ett annat rum sitter en grupp flickor och knackar ner prydliga tjänsteskrivelser på maskin, duplicerar och diarieför så som man måste kunna på en militär expedition medan andra under intendenten Edgren lär sig grunderna för proviantering och hur man bäst skall laga mat för 1.60.

Klang och jubel blev det för varje grupp som fick ge sig ut på segling och god vind har man sannerligen haft hela tiden. Sämre har det varit för badningen med rätt kallt i vattnet men det avskräckte inte flickorna, som just vid pressvisiten övade livräddning under idrottslottans, fru Margot Lundvall, uppsikt.

Flickorna har också gjort en hel del trevliga studieutflykter. De har varit på kryssaren Gotland och på Superb, de ha tittat på KA 4, varit på Nya Älvsborg, där det hölls gudstjänst i kapellet, seglat till kringliggande öar och gått i land på Vinga och en afton visade fru Dölling en del orienterande filmer och kåserade om de engelska lottorna. En kväll kom

ett kompani från KA 4 och svängde flickorna runt på dansbanan, men annars är Käsö helt kvinnoinvaderat. Och så många söta flickor på en gång har vi sällan sett!

GMP 1949-06-22

Marinlottor i blåställ bärgar segel på Käsö

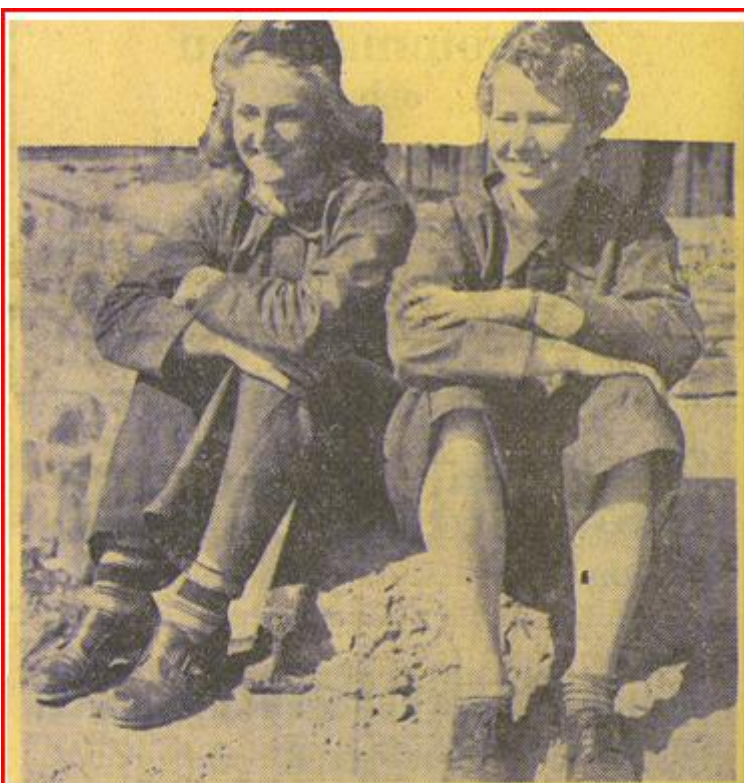
TILL HUMMERN från Råkan. Tidsnummer 8.32. Meddelande från chefen för Marinen • .. Slut.

En glad skånska i blåbyxor och tröja rapporterar i en växeltelefon, och cirka fyra fyra meter längre bort svarar en stämman med obestämd visbydialekt. Ett 20-tal flickor - alla i blåkläder - följer uppmärksamt samtalet, och vid svarts tavlan står en marinlöjtnant och ser tankfull ut. Ute blåser det en solig nordöstan medan en melankolisk fluga surrar i fönstret

Nej, det är ingen filmateljé, där man spelar in något om "Marinens lilla lotta" men det kunde bli. Platsen är i stället Käsö där just nu 87 marinlottor drillas i expeditions-, förbindelse- och förplägnadstjänst. Kursen som började den 11 juni, avslutas den 27 i denna månad och "är denna kurs i likhet med marinlottaskolorna i Berga och Karlskrona anbefalld av chefen för Kungl. Älvsborgs kustartilleriregemente" ...

Flickorna var i strålande form och försäkrade att en bättre sammanhållning och trevligare kamratanda får man leta efter. Kursdeltagarna kommer från olika delar av Sverige och för många av dem är detta första besöket på västkusten. Reveljen går kl. 6.30 på morgonen och efter en lång dag med lektioner och praktiska uteövningar är det skönt att krypa till kojs i de rymliga logementen. Tapto är kl. 22. Segling hör kanske till den trevligaste träningen, men även livräddning och till och med rodd har blivit populär.

Utbildningsledare är major R. Engdahl KA 4 och som chefslotta tjänstgöfru M. Dölling med medhjälpare från marinlottorna i Göteborg och Stockholm. Som instruktörer medarbetar dessutom tre officerare samt underbefäl från KA 4 och marinen

Söta marinlottorna Anna Dellings och Maj Sterving från Malmö stortrivs på Känsö och solar benen i en lektionspaus.

GHT 1949-06-22

Koklotta livräddare på nyttig Känsökurs

Koklottor är bra att ha för hungriga stridsmän, men även för sådana i sjönöd. Att koklottor nämligen med berömvärd raskhet kan ingripa för att rädda drunknande personer

fick HT-medarbetaren sannerligen belägg för, när han i går tillbringade en dag tillsammans med 90 unga marinlottor på Känsö. Göteborgsflickan Cecilia Lundquist - uppfödd i saltvatten - räddade mest och bäst och hade fullt sjå att bogsera in och konstanda alla ropande offer i de kalla böljorna utanför den idylliska blomsterön .

Det var bara när gotlandsflickorna ramlade i spat som det dröjde med hjälpen, men inte av den orsaken att man ser snett på "russarna", utan för att man har så verkligt svårt att förstå vad de ropar när de sjunker, Skånska livräddare från marinlottakårerna i Hälsingborg och Malmö kan i varje fall inte ingripa då, för skåneflickorna kan absolut inte förstå ett gotländskt ord - men språksvårigheterna var visst ömsesidiga, så det så!

Sedan alla 90 nu under kursens dagar välbehållna räddats upp på land - behöver vi tala om att det rört sig om livräddningsövningar? har man fortsatt med krävande lektioner och övningar i signaltjänst, expeditionstjänst och koktjänst. De unga töserna var riktigt flinka både i telefonväxlar och vid spisen för att inte tala om vid dupliceringsmaskinen, där göteborgskan Anne-Marie Boström och hennes kamrater stod badande i nytryckta "försöks-order" med trycksvärta ända upp över ögonbrynen. Det var en grann syn för en gammal stabsskrivare.

- **Att** segla är bäst,

säger alla flickor, och som riktiga karlar kryssar de omkring i

Löjtnant Åsbrink är så tjusig så flickorna skriver hans namn i instruktionsböckerna, törs medarbetaren avslöja nu när han lämnat ön, och här ses härnösandslottan Ella-Greta Wiberg plugga under uppsikt.

flottans slupar, så det stänker salt omkring dem. Trots ivriga försök kunde medarbetaren inte hitta en enda flicka som ville hem, och bäst trivdes kanske härnösandsflickorna, som tyckte göteborgsskärgården

var underbar. Nåja, fattas bara annat, vilken marinlottaskola kan bjuda på en fridöst ö som förläggning?

Höga ledningen med major Ekdahl och chefslotta M. Dölling i spetsen har också bara gott att säga om sina flickor och fru Dölling pysslar med dem, som om de alla 90 vore hennes egna ungar. På söndag har lottaskolan pågått tre veckor och då blir det examen med pomp och ståt, berättar chefslottan, som i denna kursens lottor redan ser ämnen till kommande chefslottor som skall kunna ta vid när veteranerna från beredskapsåren gjort sitt. Alla förarbeten för kursen har dock skötts av "gamla stammen", som med heder kan se tillbaka på den insats lottorna redan hunnit göra.

De käcka töserna av i dag skall emellertid om det behövs kunna frigöra flottister och kustartillerister för stridstjänst och därför skall de kunna navigera segla och ro, laga mat, sköta telefoner samt biträda i stabstjänsten. Att de dessutom i sina några nummer för stora blåklädet är så söta, att vilken viceamiral som helst glömmer navigeringen och sätter sin pansarbåt på grund om han får helt kvinnlig besättning kan väl bara bidra till den goda andan inom truppen? Det tror åtminstone *Buss.*